

утікав шляхтич Войцех Сабіньський, ділич села Неборок, перед козаками через Янів. Міщани, що назвали себе козаками, піймали його вивели за міську браму, здерли одіж, били доки Богу духа не віддав, а тіло закопали в поганім багnistім місци. Коли розійшла ся чутка, що шляхта замкнена в будзанівськiм замку, покинула се місце подібно як у Теробовли, зібрала ся велика ватага селян запрошених міщанами і рушила на Янів. Були тут міщани з Хоросткова, межі ними три попи, селяни з Косова, Косівки, Ласковець, Довгого, Грицівки, Підгайчик, Деренівки, певно ще багато інших. Прийшовши до міста, завели межі собою тіснійшу організацію, поділились на „сотні”, опісля вдарили на костел. Янівські міщани визначились великою рухливістю в своїх походах. Звичайно не ходили самі, лише лучили ся з іншими селянськими ватагами. Та сама велика громада, що напала янівський костел і ходила на Будзанів, з поворотом з Будзанова ще здобула замка в самім Янові, рознесла фільварок Замаховського, знищила його став і т. и. Пошкодований рахував загальну свою шкоду від сеї громади на 1000 злр. Повсечасне їх товариство — се підгайчицькі та кобиwołоські селяне. Разом ходили вони на двір в Підгайчиках, де наробили шкоди на 5.000 зл. На сім місцях зійшли ся вони з Теробовельцями, що так і ходили. Янівські міщани ще довго, ще в часі розмірного спокою несли з собою спустошене. Тамже після відходу козаків